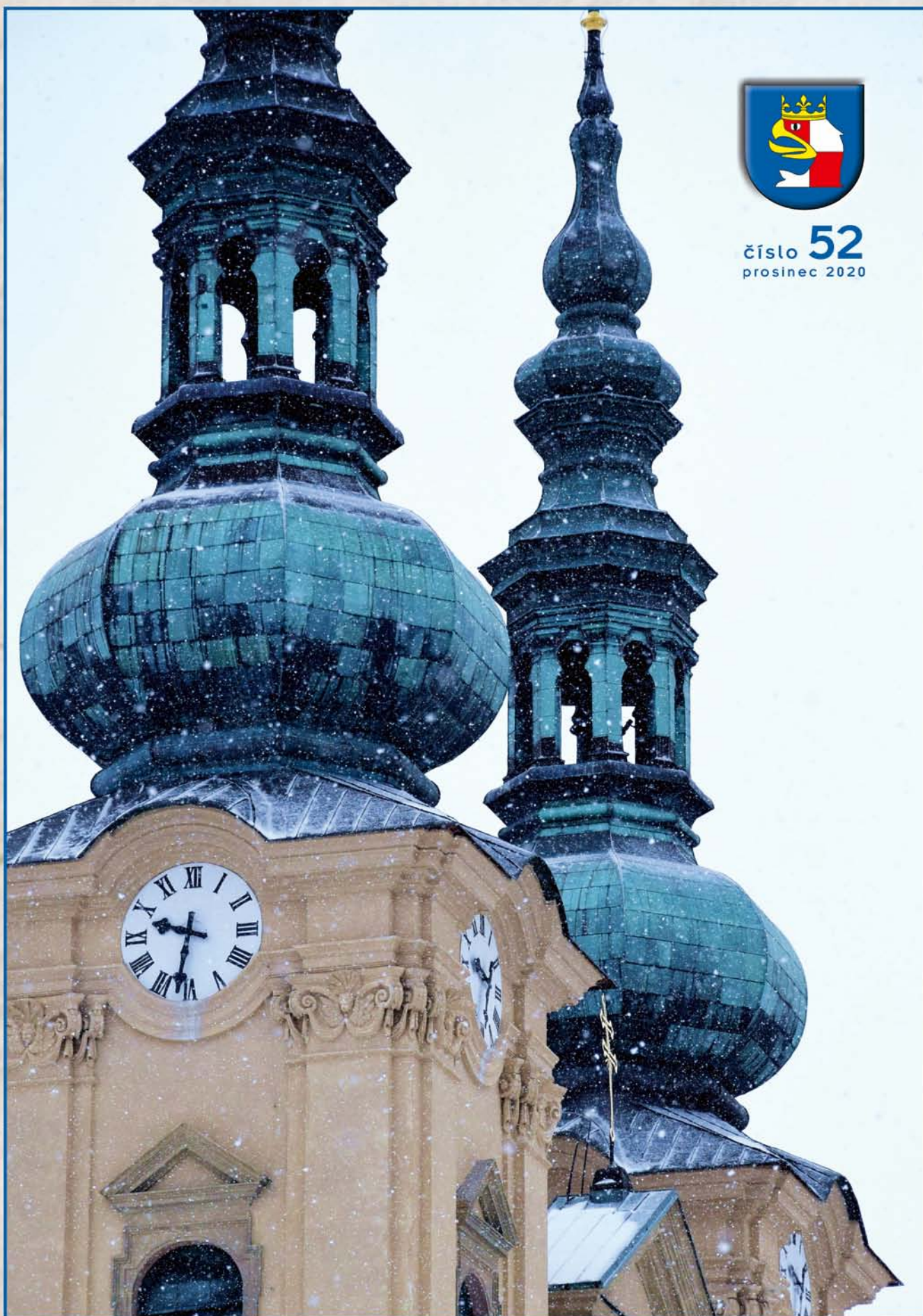

Velehradský zpravodaj

číslo **52**
prosinec 2020

Vážení sousedé,

ačkoliv se společně i každý zvlášť musíme vyrovnávat se situací, kterou před rokem téměř nikdo netušil, zůstávají před námi momenty třeba drobné a o to více cenné. Například první centimetr sněhu, který před pár dny na několik hodin pokryl kraj Velehradu, vyvolal vlnu radosti a nadšení u dětí. Drobnosti, třeba každodenní, zdánlivě všední získávají zpět svůj lesk a nabývají na hodnotě. I když je situace složitá, je potřeba jít dál.

Když se podíváme na aktivity v obci od začátku prázdnin, uvidíme, že jejich rytmus byl dosti živý. Hned na počátku července po ukončení provozu **školky** odstartovaly právě ve školce velké stavební manévry. Zastupitelstvo rozhodlo investici do rekonstrukce poslední neopravené třídy, ředitelny a společných prostor. Společnost Stavspektrum, která stavební zakázku vyhrála, měla za úkol obměnit rozvody elektřiny, osvětlení, zateplení stropu, nové podlahy atd. Vše mělo být hotovo do návratu dětí do školky. Na konci srpna skončil stavební spurt a v září děti čekaly nové prostory a také nový nábytek a vybavení, které bylo z rozpočtu obce pořízeno. Celková rekonstrukce i s vybavením si vyžádala z obecního rozpočtu téměř 2,4 milionu korun a sto tisíc z investičního fondu školky.

V **základní škole** se ve stejnou dobu rozjela příprava nových rozvodů pro digitální zázemí v učebnách. Náklad na pořízení bezdrátové sítě pro internet ve výši 230 tisíc korun převedla obec Velehrad základní škole, která se o zajištění sítě postarala. Na začátku září tak měli učitelé vytvořeny podmínky pro moderní výuku ve třídách, odkud následně mohli také vést distanční výuku v době podzimní karantény. Mimo to si škola ze svého rezervního fondu upravila celé výdejní místo pro obědy mezi kuchyní a jídelnou.

Na konci července přišla překvapivá zpráva, obec Velehrad byla po červnovém odmítnutí zapsána do druhé vlny úspěšných žadatelů o dotaci z ministerstva financí na výstavbu **obecních bytů**. Celková výše přiznané dotace přesáhla 3,8 milionu korun. V srpnu jsme vyhlásili veřejnou zakázku na stavbu a v soutěži uspěla společnost PaPP s nabídkou cca

5,04 milionu korun. Na začátku října se do budovy obecního úřadu začali stěhovat stavbaři a začali bourat strop do třetího nadzemního podlaží, aby se zde mohl vytvořit přístup k bytům. V současné době je již vybudováno jak venkovní přístupové schodiště, tak vnitřní schodiště do podkrovní. Byty a obecní úřad budou moci mít oddělený provoz. Ve druhém podlaží je připraven základ pro dvě garsonky, ve třetím podlaží vznikají dva byty 2+kk. V prvních měsících následujícího roku bude vypsána nabídka na přihlášky o nájemní bydlení v těchto obecních bytech. Doufáme, že stavbou nabídneme zázemí pro všechny, kteří hledají své skromnější bydlení, jsou z Velehradu a chtějí v něm zůstat žít.

Od konce léta jsme s napětím čekali na výsledek řízení ohledně příspěvků na investice poskytované Hasičským záchranným sborem ČR, protože jsme podruhé požádali o dotaci na výstavbu nové **hasičské zbrojnice**. Při předchozím posuzování stavebního stavu hasičárny, množstvím nutných oprav spolu s faktem nevyhovujících rozměrů a chybějícího zázemí, se zastupitelstvo rozhodlo pro dlouhodobě smysluplnější záměr stavby hasičárny nové. Vyhotovený projekt počítá se stavbou, která svou kapacitou i zázemím, bude vyhovovat i do výhledové budoucnosti. V podzimních měsících bylo vydáno stavební povolení k demolici staré budovy a výstavbě nové hasičárny. Na začátku prosince jsme obdrželi potěšující informaci z pražského hasičského ředitelství. Projekt hasičárny je velmi dobře připraven a obec Velehrad získává maximálně možnou dotaci na výstavbu a to 4,5 milionu korun. Celkové rozpočtové náklady přesahují 17 milionů. Chceme využít této dotační příležitosti, bez níž bychom se do stavby nové hasičárny nepouštěli. Plánujeme část hradit z přímých úspor a větší část z úvěru, jehož podmínky jsou v současné době pro obec příznivé. Celá stavební akce by měla proběhnout v kalendářním roce 2021.

Na začátku podzimu jsme převzali od Autoklubu Staré Město budovy a pozemky v **kempu**, které obec Velehrad od autoklubu nakoupila. Jedná se o všechny stavby v kempu a ty pozemky, na nichž kempují karavany a stavějí se stany. Pozemky v části s chatkami a pod nimi jsou ve vlastnictví České republiky. Ak-

tuálně jednáme s oběma státními institucemi o podmínkách odkupu pozemků, aby obec byla vlastníkem celého areálu. Nákup kempu chápeme jako příležitost pro obec Velehrad, která se jen tak nebude opakovat. Je s tím spojena možnost vytvářet a formovat podmínky, za kterých kemp bude poskytovat zázemí nejen turistům, ale i nám místním. Budeme směřovat fungování a připravovat zázemí pro školní skupiny, pravidelné dovolenkáře, ale i náhodné turisty. Zároveň je provozování kempu příležitostí vytvářet nová pracovní místa, třeba právě pro místní lidi. Typově je ubytování v kempu jednou z logických součástí nabídky naší turisty velmi vyhledávané lokality. Tedy doufáme, že provoz bude ekonomicky výhodný a postupně budeme mít příležitost investovat i do větších oprav. Pro sezonu příštího roku chystáme základní úpravy a údržbu. S provozem kempu se váže také místo správce, který bude mít areál na starosti. Obec vyhlásila výběrové řízení a těšíme se nejen na správce, ale i brigádníky a další pomocníky, kteří budou mít zájem podílet se na rozvoji a fungování kempu.

Dlouhodobě se snažíme z různých dílčích přístupů působit v oblasti **odpadového hospodářství** (není to přeci jen záležitostí obce, ale také a především nás občanů, kteří odpad produkujeme) a chystat se tak na změny, které nás v budoucnu čekají nejen se zákazem skládkování. Spolu s několika obcemi z Mikroregionu Buchlov jsme se na konci léta pustili do vypsání veřejné soutěže na svoz odpadu. Nešlo jen o cenu, ale změnu systému kalkulace nákladů a především umožnění evidence odpadů z jednotlivých domácností. Systém, který připravujeme, má být spravedlivější než ten současný a bude zohledňovat přístup domácností, které se chovají šetrně. Takové domácnosti budou získávat bonusy, které se na konci roku sečtou a promění v peníze, které budou úsporou z poplatku za odpad v následujícím roce. Výběrového řízení se zúčastnily všechny čtyři oslovené svozové společnosti. S nejvýhodnější nabídkou přišla firma Odpady-Třídění-Recyklace z Uherského Hradiště, tedy společnost, která pro nás zajišťuje svoz odpadu i nyní. Celý start nového systému je naplánován na začátek dubna 2021. O tom, jak bude celý systém fungovat a jaké má detailní přínosy jak pro jednotlivé domácnosti, tak pro obec, Vás budeme v následujících měsících informovat v samostatných tištěných materiálech, ale i při veřejném setkání (pokud to opatření dovolí). Celkové náklady na svoz a likvidaci odpadu se každoročně zvyšují, stát od příštího roku zvyšuje i pevně daný poplatek za uložení odpadu na skládku. Tedy i naši obec, která doplácí druhou polovinu nákladů za odpad z domácností, čeká pravděpodobně po více než deseti letech zvýšení poplatku. Ti, kteří budou jednat šetrně, budou spořit nejen vlastní náklady, ale i náklady společné, obecní.

V podzimních měsících jsme ukončili také dotační projekt pro vytvoření digitálního povodňového plánu a **výstražného systému**. Na pěti místech ve veřejném

prostoru obce jste mohli narazit na nové rozhlasové hlásiče, které dokáží přenést informace právě v těchto dosud rozhlasem neobsložených lokalitách. K tomu slouží také nová digitální rozhlasová ústředna napojená na systém IZS.

V prosinci byly ukončeny **projektové dokumentace** pro technickou infrastrukturu v ulici Pod Zahrádkami a v ulici Vinohradní pro lokalitu Ke Křížku. Architektonická kancelář GG Archico nám také předala dokumentaci pro rekonstrukci a rozšíření hřbitova. S tím je spojen nákup potřebného pozemku pro rozšíření od Arcibiskupství olomouckého, od něhož kupujeme ještě další menší pozemky umožňující lepší obsluhu veřejných prostranství. Zároveň pokračuje snaha obce nakoupit zemědělské **pozemky** v katastru Velehradu pro možnost řešení komplexních pozemkových úprav. Takto jsme například nakoupili cennou polní parcelu pod Výhonem. Pokud by se našli vlastníci, kteří uvažují o prodeji, jsme připraveni jednat o spravedlivých cenách.

K pozemkům a krajině Velehradu se váže také mezinárodní projekt **Cisterciácká krajina**, do něhož se obec Velehrad spolu s Arcibiskupstvím olomouckým, Místní akční skupinou Buchlov a dalšími partnery zapojila. V současné době se přes epidemiologické strasti dává dohromady mapování prvků v krajině, které nám stále mohou přinášet důkazy o promyšleném, hospodářsky výnosném a dlouhodobě udržitelném působení cisterciáckého řádu v oblasti Velehradu a okolí. Velehradský klášter je spolu s kláštery v Plasích, Vyšším Brodě a Žďáru nad Sázavou partnerem mezinárodního projektu propojujícího cisterciácké kláštery napříč státy. Jeho snahou je zpřístupnit lidem unikátní cisterciáckou koncepci hospodaření a fungování v krajině, stejně jako přínos pro kulturní hodnoty.

Ještě dříve než přišli cisterciáci do našeho kraje, se odehrál životní příběh sv. Ludmily, babičky sv. Václava. Její život v 9. století je spojen s počátky křesťanství v naší zemi a jeho propojení s působením a aktivitami sv. Cyrila a Metoděje je nasnadě. Tato spojitost přivedla naši obec spolu s **obcí Tetín**, kde byla sv. Ludmila před 1100 lety zavražděna, k návrhu rozvoje spolupráce. Zastupitelstva tento návrh schválila a v den vyhlášení roku 2021 rokem sv. Ludmily v Senátu ČR jsme s Martinem Hrdličkou, starostou Tetína, podepsali memorandum o spolupráci v oblasti kulturní, společenské a vzdělávací.

Je před námi vstup do nového roku, ve kterém bude jistě cenná vzájemná důvěra a podpora. Třeba také životní příběh sv. Ludmily a hodnoty, které zůstávala a svým působením pomáhala formovat tehdejší dění ve své rodině, potažmo zemi, mohou být třeba inspirací a oporou i pro nás. Přeji Vám, abyste nacházeli radosti i v těch nejdrobnějších každodenních okamžicích a abyste je prožívali ve zdraví!

*Aleš Mergental,
starosta obce Velehrad*

Mateřská škola

**Mateřská
škola
Velehrad**

Zdravíme všechny z **Mateřské školy**. Letošní školní rok začal překvapením pro děti i jejich rodiče. V průběhu letních prázdnin proběhla ve školce rozsáhlá rekonstrukce. Zcela se změnila třída Sluníček, která sloužila ve stávající podobě dětem od roku 1979, ve které proběhla poslední rekonstrukce v letech 1978-1979. Letos v této třídě proběhla nová elektroinstalace, rozvody vody, nové podlahy, celá třída je vybavena novým nábytkem. Zateplení třídy bylo provedeno položením termoizolační hmoty na podlahu půdy. S tímto byla spojena i spousta úprav, které proběhly na půdě. Byla sem přivezena elektrika, při vstupu na půdu vznikla malá úklidová komůrka s příívodem teplé vody a výlevkou, která v MŠ chyběla.

Dalšími místy, ve kterých se uskutečnily velké změny, byla ředitelna, chodba v 1. patře, schodiště a pracovna u třídy Dráčků. Ve všech těchto místech

je nová elektroinstalace, zateplení, nové podlahy. Za tyto úpravy jsme velmi vděční a chceme poděkovat zřizovateli-obci Velehrad, stavební firmě Stavspektrum a všem, kteří se na rekonstrukci podíleli.

Sluníčko nám v září hezky svítilo, proto jsme s dětmi chodili hodně do přírody, sbírali přírodniny a učili se poznávat stromy, bylinky. Hezké chvíle jsme prožili i v zahradě Stojanova, kde jsme děti seznamovali s plody podzimu. Bohužel si v měsíci říjnu a v listopadu děti neužívaly těchto nových prostor v plné míře z důvodu vleklých opatření spojených s epidemií Covid-19. Všichni se těšíme na Vánoce, hlavně děti, které si očekávají na příchod Ježíška krátký vyrábění dárečků a přáníček. Pak přijdou ty krásné okamžiky u vánočního stromčeka a zvonění zvonečků.

*Za všechny ve školce všem hodně zdraví a štěstí
v nadcházejícím roce přeje Renata Hlavsová*

Základní škola Velehrad

A opět se rok s rokem seje!

1. září zřejmě už nemohli dospát žáci naší školy, kteří na slavnostní zahájení dorazili s velkým předstihem. Neodradil je ani déšť a my jsme byli rádi, že se do školy po takové dlouhé pauze těšili. A vypadalo to, že nám už do cesty nic nevstoupí a „podivný“ školní rok se již nezopakuje. Opak byl ale pravdou. Se 13 novými prváčky jsme se ve škole, paní učitelka Kateřina Švecová a my ostatní, ani nestihli pořádně seznámit a opět jsme zůstali všichni doma. Všichni vlastně ne! Vyučující ve škole pracovali a z prázdných tříd vysílali do domovů dětí. Aspoň tak jsme zůstali ve spojení a pokračovali ve společné výuce. Náročné období pro všechny – žáky, rodiče i školu.

Naši sedmáci a čtvrtáci ještě před nouzovým stavem stihli odjet na školu v přírodě, kterou si užili v krásném prostředí Bílých Karpat v penzionu u Michalců. Seznamovali se s novými třídními, pracovali ve skupinách a užívali si svůj pobyt plnými doušky. Šestáci odjeli na adapták do Koutů, kde se loučili s třídním z páté třídy a poznávali také svoji novou třídní.

Psali jsme povídky, psali jsme básně – sice již v loňském školním roce, ale k vyhlášení výsledků došlo teprve nyní. Opět skvělá zpráva nejen pro Nikolku Březinovou, která získala prvenství v kategorii poezie v krajském kole této soutěže, ale také pro celou školu.

Další velmi příjemná zpráva doputovala z Národní agentury ČR. Poprvé v historii školy se škola zapojí do mezinárodního projektu. V říjnu proběhlo první projektové on-line setkání v rámci programu Erasmus+. Setkání se zúčastnily vyučující z partnerských zemí. Lidia z Rumunska, Tamara ze Slovinska, Gordana ze Severní Makedonie, Sophie z Francie. Za naši školu se k setkání připojila Martina Mazúrková, která pracuje jako externí vyučující a ředitelka školy Andrea Olbertová. V měsíci říjnu jsme měli také společně uskutečnit s žáky školy výměnný pobyt do Slovinska, ale situace nejen u nás v republice to nedovolila.

Každoročně je listopad spojen s prezentací absolventských prací našich deváťáků. Nejinak tomu bylo i letošní rok. Od března do října žáci pracovali na tématech, které si sami vybrali. Samotná prezentace se tentokrát uskutečnila netradičně. Díky uzavření škol si deváťáci vyzkoušeli prezentovat své práce on-line formou. Ve čtvrtek 5. 11. 2020 se v 9.00 hod. všichni „sešli“ – žáci, učitelé a také někteří rodiče. Každý z žáků představil svou práci a musel čelit nejedné otázce z řad učitelů. Témata prací byla velmi různorodá. Kosmetika, plastikové modelářství, balet, koloběžky, rybářství, chov psů a další. Jedna z prací byla dokonce částečně prezentována v anglickém jazyce. Vše se nakonec podařilo a čtvrteční dopoledne tak bylo vyplněno nejenom celou řadou zajímavých informací, ale i příjemnou a přátelskou atmosférou.

A pak se život ve škole pomalu začal vracet do nor-

málu. Nejdříve jsme přivítali zpět ve škole prváčky a druháky, pak k nim přibýli žáci z prvního stupně a deváťáci a v rotačním cyklu zbytek školy.

A začal se přibližovat ten nejkrásnější čas v roce, čas adventu, čas Vánoc. My všichni v rouškách dodržujeme stanovená pravidla nouzového stavu, my všichni v rouškách si chceme i tento rok zpříjemnit čas čekání na vánoční svátky. Vyučující již mají velkou praxi v on-line konferencích a tak se opět společně schází v on-line prostředí, aby pro naše žáky připravili aktivity, které jsou pro školu typické a na které se všichni těšíme. Jednoduché to nebylo – vše musí

korespondovat s nařízeními vlády. Ale my v naší škole to společně zvládneme. Tvoříme adventní dekorace, připravujeme se na příchod Mikuláše a jeho družiny. A Mikuláš přišel. Byl letos jiný a nezapomenutelný. Devítka si připravila skvělý mikulášský program pro mladší kamarády. Nechyběli andělci ani čerti. A nezklamala ani školní jídelna. Pekelně dobrá polévka, andělský hlavní chod a dárek z rukou Mikuláše. A kdo v tento den vařil? Anděl s čerticemi.

A pomalu jdeme do finále. Rok se s rokem sešel. Nemůžeme se setkat společně s rodiči, dětmi, zaměstnanci školy jak jsme zvyklí. Nevadí. Ve třídách tvoříme třídní vánoční řetěz a vzniká dlouhá vánoční dekorace, která spojuje nás všechny ve velehradské škole. A úplný závěr patří společnému setkání. Tentokrát opět využijeme téměř všemocnou techniku a propojíme se napříč třídami, také s těmi, co musely zůstat doma. A tak tradice Vánoc ve škole zůstala.

Do nového roku přejeme hlavně pevné zdraví, optimismus a radost v rodinách. Odpočívejte s těmi nejbližšími, užívejte i drobných radostí. To Vám všem ze srdce za všechny děti a zaměstnance školy přeje

*Mgr. Andrea Olbertová,
ředitelka školy*

Stojanovo gymnázium

Vážení čtenáři,

konec roku bývá dobou bilancování. A tak dovoluji i mně, abych se poohlédl za téměř již uplynulým pololetím tohoto školního roku a podělil se s Vámi alespoň o střípky událostí, které jsme během podzimu u nás ve škole prožívali.

Tento školní rok jsme tak jako každoročně zahájili slavnostní mší svatou ve velehradské bazilice. Radost žáků z opětovného shledání po několikaměsíčním odloučení byla dojemná. A protože jsme své studenty nechtěli připravit o slíbené sportovní kurzy, které se nemohly kvůli protiepidemiologickým opatřením uskutečnit na jaře, rozjeli se žáci 1. - 3. ročníku v doprovodu pedagogů hned v prvním zářijovém týdnu do různých končin Moravy, ale i na Slovensko. Prváci se vzájemně poznávali v Rajnochovicích, žáci druhého ročníku se věnovali cyklistice v okolí Velehradu a čerství třetíci strávili několik nezapomenutelných dní ve Slovenském ráji. Jen maturanti museli kvůli hrozcím karanténním opatřením spojeným s cestou do ciziny vytoužený sportovní kurz ve Slovensku ožet a usedli hned 2. září do školních lavic.

Po návratu z kurzů všem nastaly běžné studijní povinnosti. Než jsme se však nadáli, museli jsme brány školy rozhodnutím Krajské hygienické stanice a posléze vlády bohužel zavřít. Dění ve škole ale neutichlo a hlavně se nezastavila, ta se však odehrávala – nakonec po dobu více než dvou měsíců – na dálku.

Studenti byli každý den v 8.00 „na značkách“ a usedali do pomyslných lavic ve virtuálním prostředí MS TEAMS. Tady měli prostor pro on-line výuku a také setkání se spolužáky i se svými pedagogy. Běžný rozvrh byl zredukován jen na dopoledne, aby měli žáci dostatek prostoru ke studiu i odpočinku. Přesto se vyučující snažili „jet podle plánu“ a dostát všem požadavkům na kvalitní vzdělávání. Škola také nabídla studentům pro distanční výuku možnost zapůjčení potřebné techniky. On-line probíhaly také třídnické hodiny, pravidelné porady učitelů a dokonce i třídní schůzky.

Nezastavil se ani život ve školní budově. Zde se stále něco opravovalo, budovalo a také připravovalo na návrat žáků do lavic. A také na přijetí žáků nových. Tradiční dny otevřených dveří se nakonec mohly uskutečnit přímo ve škole, ale díky mediálnímu týmu, který ve škole funguje pod hlavičkou PONTA – Střediska volného času při SGV, proběhly také v on-line prostoru. Jsme rádi, že příležitosti podívat se k nám do školy osobně nebo přes obrazovky svých počítačů či chytrých telefonů využily desítky žáků závěrečných ročníků ZŠ.

Řadu plánovaných aktivit jsme museli kvůli distanční výuce ožet, přesto se však podařilo mnohé zrealizovat i na dálku. Velkou akcí byly on-line „mock testy“ FCE/CAE, kdy téměř 40 studentů SGV napříč všemi ročníky úspěšně nanečisto složilo mezinárod-

ně uznávané cambridgeské zkoušky. Tento krok jim pomůže rozhodnout se, jakou úroveň si pro skutečnou zkoušku plánovanou na leden zvolit, a co nejlépe se na ni připravit. Podařilo se nám zorganizovat také několik soutěží, které proběhly v on-line prostoru. Ruštináři prezentovali ruskou poezii v soutěži Podzim ve verších - Осень в стихах, proběhl také Bobřík informatiky, Ekonomická olympiáda či Přírodovědný klokan. Právě v něm žáci 2.B, Benedikt Přádka (1. místo), Magdalena Macková (2. místo) a Markéta Ambrozková (3. místo), dosáhli díky svým výsledkům příček nejvyšších nejen v rámci naší školy, ale obsadili 1. - 3. místo i v rámci okresu a v celkovém hodnocení všech 50 řešitelů Zlínského kraje vybojovali 5., 6. a dělené 10. - 11. místo.

Ve virtuálním prostoru pravidelně probíhaly také kroužky pod Střediskem volného času PONTO. Snad nejaktivnější byli účastníci Debatního klubu, kteří úspěšně absolvovali několik debat, některé z nich dokonce v angličtině. Žáci i zaměstnanci se aktivně zapojili do Jazy(č)kového týdne, během něhož se pustili do vaření různých delikates ruské, anglické, italské, německé a francouzské kuchyně. Své video-recepty prezentovali na facebooku a webu Ponta a vytvořili skutečnou studnici inspirace pro všechny kulináře. Ale nejen chlebem živ je člověk, čehož jsme si na SGV dobře vědomi. A tak jsme se snažili všem žákům, jejich rodinám a přátelům nabídnout také duchovní program: celý podzim jsme se „o velké

přestávce“ společně modlili za nemocné a umírající, otec Radim vysílal každé úterý ze školní kaple on-line mši svatou, a tak jsme mohli být ve svých domovech alespoň na dálku spojeni.

Přestože pro nás bylo první pololetí kvůli mnoha omezením velkou výzvou a nebylo ani pro učitele, ani pro žáky jednoduché, naučili jsme se mnoha novým dovednostem a uvědomili jsme si, jak náročné je studovat i vyučovat z domova, jak nám chybí spolužáci a kolegové, zkrátka – jak rádi všichni chodíme do školy!

Chtěl bych Vám jménem celého kolektivu Stojanova gymnázia popřát krásné prožití svátků vánočních a do nového roku pevně zdraví a Boží požehnání.

Mgr. Michal Hegr,
ředitel Stojanova gymnázia, Velehrad

Knihovna

Milí čtenáři a vážení spoluobčané,

píšu pár dní poté, co jsme v prosinci znovu otevřeli naši knihovnu (*jaká je situace v době, kdy čtete, netušíte*). Bylo to krásné čtvrteční odpoledne v přítomnosti vás čtenářů, kteří jste přišli a vystřídali se v rekordním počtu. Právě jen skrze vás mohou příběhy z knih ožít a nebýt jen lapačem prachu v regálech.

A díky vašemu zájmu je knihovna také příjemným místem setkávání. Pro tento uplynulý rok jsme měli v plánu osm akcí finančně podpořených grantem Ministerstva kultury a také spoustu dalších. Je úžasné, že i přesto, že byla aktivní činnost několik měsíců pozastavena, se podařilo zorganizovat několik velmi vydařených aktivit.

Ještě v zimě to byl **workshop afrických tanců se sdružením Denbaya** a poté **muzikohraní pro děti v mateřské škole, skauty i veřejnost s Jiřím Boudou**.

Po nucené pauze přišlo krásné a nabitě léto. Ještě před prázdninami jsme přivítali **nové čtenáře na slavnostním pasování**. Červenec patřil jednoznačně **vůni bylin**. V úterý 14. 7. jsme s **Radkou Kořenářkou Balcarovou** vyráběli pěstící přípravky na tělo z přírodních ingrediencí – krém, deodorant, zubní pastu. Největší úspěch však měla rtěnka, jejíž odstín si mohla každá z jedenácti účastnic namíchat podle své nálady.

Ve čtvrtek 16. 7. jsme poznávali a ochutnávali jedlé plané rostliny a divoké byliny. Začali jsme v naší certifikované přírodní zahradě a pokračovali v nejbližším okolí Velehradu. **Co nám roste a dá se sníst za humny jsme prozkoumávali s botaničkou a environmentalistkou Petrou Štěpánkovou**. Večer jsme ještě besedovali v knihovně a mámili z Petry praktické tipy pro přírodní zahradu a zásady pěstování různých druhů rostlin i vlastního osiva.

V pátek 17. 7. proběhla prakticky zaměřená **beseda s uznávaným hradištským bylinářem Stanislavem Zábojníkem** o tom, jak aktivně podpořit své zdraví – jaké byliny použít, jak z nich vyrobit účinné přípravky, co jsou mudry rukou a reflexní terapie.

Srpen přinesl zase nové zážitky. Ve čtvrtek 12. 8. jsme měli možnost proniknout do **tajemství výroby vinutých perel - skleněných korálků**, které byly oblíbeným šperkem našich předků. Ve stylových prostorách Archeoskanzenu Modrá si děti i dospělí vyrobili každý svou originální perlu pod odborným (*a trpělivým*) vedením **Davidu Tůmy**. K tomu jsme zakousli čerstvou placku přímo z hliněné pece.

V pátek 14. 8. jsme v knihovně přivítali netypického hosta. **Spolu se spisovatelem a celosvětově zkušeným specialistou na psování šelmy Jaroslavem Monte Kvasnicou a jeho ženou přijela i vlčice Tajga**. Když jsme ji viděli vzorně ležet v koutě, snadno jsme poopravili své mnohdy strašidelné představy o vlčích a přijali Monteho obraz vlků jako mimořádné

společenských, inteligentních a celoživotně věrných živočichů.

Na začátku října jsme se ještě stihli nádherně naladit na hudební vlnu. V sobotu 10. 10. přijel **muzikant a vynikající výrobce lidových nástrojů Vít Kašpařík** z Velkých Karlovic. Osm lidí si pod jeho vedením vyrobilo vlastní lidovou flétnu. Vítek se zaměřuje na nástroje ze dřeva našich stromů a většinu nám jich také předvedl. Pro výrobu jednoduché flétničky jsme ale zužitkovali známou invazní křídlatku, které nám roste i ve Velehradě spousta.

Měli jsme domluvenou ještě pestrou směs aktivit, které již nebylo možné uskutečnit: setkání naživo s populárním youtuberem a **propagátorem otužování z uherskohradištska Olchičem**, hravě odpoledne pro děti s **autorskými prostorovými hrami Jiřího Šebesty** a **besedu s psychologkou**. Určitě se pokusíme tyto i další plánované akce zrealizovat v příštím roce.

Zatím probíhají v knihovně mnohé změny, které nejsou tolik znát navenek. Kdo jste přišli až za dveře, udivilo vás, kam se knihovna poděla? Z důvodu stavby nových bytů je dočasně přesunuta do přízemí obecního úřadu do prostor obřadní místnosti. Při stěhování

mi prošel rukama celý náš knihovní fond (*skoro čtyři tisíce knih*). Takže aktuálně vidím, kde je potřeba nabídku osvěžit. Letos jsme se zaměřili hlavně na dětskou literaturu a žánr young adult. Nakoupili jsme téměř stovku krásných nových knih. V příštím roce budeme pokračovat s nákupem i spoluprací s výměnným fondem v Uherském Hradišti. Podporujeme i různé organizace, které nás osloví zajímavou a smysluplnou nabídkou. Například **projekt Michaelely Gautam a dětského domova v Nepálu**. Čtenářky jejích knih potěšíme nově vydanou kuchařkou a snažím se zorganizovat i **besedu s Myshou**.

Výběr knih můžete ovlivnit i vy. **V říjnu jsme pustili do světa tři výzvy**. Za prvé **hlasování o nejoblíbenější knihu**. Od našich čtenářů také uvítáme tipy na tituly, které chcete v knihovně mít – dejte nám vědět. A „**soused doporučuje sousedovi**“ – když napíšete pár vět o knížce, která se vám líbila, pomůžete s výběrem někomu dalšímu. Bližší informace i výsledky se dozvíte na **www.velehrad.knihovna.cz** i přímo při návštěvě knihovny. Chceme takto podporovat kontakt (*alespoň ten virtuální*) mezi čtenáři i v situaci, kdy není umožněno setkávání.

Ihned po vyhlášení podzimního nouzového stavu jsme všem občanům nabídli a zprostředkovali roznoš knih až k vám domů. Ten platí i nadále. Mnozí z vás tuto možnost pravidelně využívají. Můžete si vybrat knihy z katalogu (*na webu*) nebo vám s výběrem ráda poradím.

I ve všelijak se měnící situaci vždycky budeme ve spolupráci s vedením obce hledat způsoby, jak být za knihovnu aktivní a jak tu být pro vás. Vážím si možnosti přinášet vám svět pohádek a příběhů, který tu byl odedávna a je nadále, ať je realita jakákoliv.

Stejně jako v úvodu se mi vybavil *Nekonečný příběh*. Záleží na každém z nás, jakému příběhu jiného autora dá prostor a možnost ožít a také jak bude psát svůj vlastní příběh po hodinách, dnech, týdnech...

Ať jsou tyto vánoční dny i následující týdny pro vás co nejkrásnější!

*Za Místní knihovnu Velehrad
Veronika Mergentalová*

Dům dětí a mládeže Šikula Uh. Hradiště

Vážení čtenáři,

i když rok 2020 není podle našich představ, nechci si stěžovat na současnou dobu, ale pro všechny je určitě těžká. Je to doba, která nás prověří, jak dokážeme být přizpůsobiví, flexibilní a kreativní. Jsou to vlastnosti, které nás lidi dále posunují a rozvíjejí.

Ani my jsme nezaháleli v době COVID-19 jak na jaře, tak i během zbytku celého roku. Po jarní přestávce jsme pokračovali v realizaci kroužků, které byly ukončeny v červnu 2020. Čekalo nás léto a s ním prázdniny, na které se vždy velmi těší jak děti, tak i jejich rodiče. Čas odpočinku, dovolených, táborů. V letošním roce Dům dětí a mládeže Šikula v Uh. Hradišti uspořádal ve spolupráci s Obecním úřadem Velehrad a Modrá dva příměstské tábory. Jeden probíhal tradičně v budově Základní školy a jeho náplň „**Po stopách faraonů**“ přenesl děti, ale i vedoucí do Egypta. Zúčastnilo se ho 16 dětí, na které čekal zajímavý, napínavý program jako bylo rozluštění záhady stavitelů pyramid, zprávy napsané hieroglyfickým písmem v kanopách, vaření zázračných lektvarů, ... Mumifikaci přijela natočit i TVS Uh. Hradiště a reportáž jste tak mohli shlédnout doma. O děti se starali dva vedoucí pod vedením **Johany Zůbkové**.

Druhý **příměstský tábor** byl letos poprvé. Byl zaměřený na rybářství. Obec Velehrad a Modrá jsou na tento typ táborů velmi vhodné, protože v okolí obou vesnic je několik rybníků. **Mladí rybáři** měli

zázemi v Obecním domě na Modré. Děti prožily týden rybaření pod dohledem zkušených rybářů **Alana Olšáka a Vaška Hrabince**. Také za nimi přijel mistr Evropy v rybářské technice plavaná + feeder **ing. Jan Grmela, Ph.D.**, odborný asistent z Ústavu zoologie, rybářství, hydrobiologie a včelařství Mendelovy univerzity v Brně. Děti se dozvěděly mnoho zajímavostí ze života ryb, jaké používat návnady, jaký je život u vody, ve vodě v krásné přírodě. O všechny se vzorně starala **Anička Kremplová**, hlavní vedoucí tábora. Pro příští rok máme už nyní velký zájem dětí o tento typ tábora, že bychom mohli otevřít hned dva turnusy. Tak uvidíme jestli se nám to podaří.

Na začátku nového školního roku jsme opět tradičně nabídli kroužky našeho DDM a to jak pro děti z mateřské, tak i základní školy. Otevřeli jsme 4 skupinky výtvarníků, kteří letos budou pracovat na téma „**Život v trávě**“, který si pro ně připravila **Martina Dörrová**. Máme také 4 skupinky kytaristů, kteří se učí hrát podle akordů pod vedením **Radky Turzíkove** a schází se v prostorách Obecního úřadu Velehrad. A tradičně máme také sportovní gymnastiku v tělocvičně ZŠ Velehrad, pod vedením **Johany Zůbkové**. Protože ovšem přišla druhá vlna COVID-19 museli jsme všechny naše kroužky ukončit a netrpělivě vyhlížíme, kdy se zase budeme moci s dětmi sejít. Předpokládáme, že už celý prosinec bude zase ve znamení naší společné činnosti.

Pevně věříme, že se co nejdříve situace zlepší a my se budeme moci s vámi zase setkávat. Budeme moci sportovat, tancovat, hrát na nástroje, tvořit, malovat, modelovat, starat se o zvířata, ...

V době, kdy náš DDM Šikula byl uzavřený pro prezenní aktivity, někteří z nás, pedagogů volného času, zastupovali v mateřských školách, kde onemocnělo nebo bylo v karanténě mnoho učitelek. Také jsme se zapojili do výuky dětí zdravotníků, záchranářů, hasičů atd. Jiní natáčejí programy pro TVS, které si můžete shlédnout doma a to vždy ve středu a v sobotu. Připravujeme na našem YOUTUBE kanále krátká videa s různými aktivitami, výukou či náměty na dobu, kdy máte volný čas. Pracujeme na pracovních listech, které jsme pro vás vydávali již na jaře, a které se setkaly s velkou odezvou. Tak se máte na co těšit!

Sledujte naše webové stránky: **www.ddmsikula.cz**, Youtube kanál: **www.youtube.com/channel/UCCpbz-cXBIN0fZGAJrWU2Hg**, facebook: **www.facebook.com/DumDetiSikula**, kde pro vás chystáme aktivity a inspiraci pro tuto dobu.

Zachovejte nám přízeň a těšte se na další aktivity, které pro vás připravujeme.

Na závěr, prosím, přijměte přání klidných a pokojných vánočních svátků, nicméně buďte opatrní a zůstávejte zdraví!

Mgr. Ivana Zůbková

ředitelka Domu dětí a mládeže Šikula Uh. Hradiště

Distanční výuka na ZUŠce

Na distanční způsob vzdělávání přešla od 5. října do 25. listopadu také velehradská pobočka Základní umělecké školy Uherské Hradiště, která svým žákům nabídla online výuku přes videokonference díky aplikaci Google Meet. Někteří učitelé jako doplněk využívají také Skype, WhatsApp, Messenger a dětem, které se nemohou online výuky účastnit v konkrétním čase, posílají zadání na e-mail. Výuka probíhá v čase podle běžného školního rozvrhu. Distanční výuky se takto účastní podle zkušeností učitelů 80–100 % žáků. Distanční výuka probíhá z budovy ZUŠ, někteří pedagogové učí z domu.

Investice do distančního způsobu vzdělávání

Distanční výuka klade vyšší nároky na kvalitní ICT vybavení školy. ZUŠka se proto rozhodla investovat do technologického vybavení a nakoupila pro své učitele několik desítek webkamer a nové notebooky. Škole na to (na rozdíl od veřejných základních škol) nikdo nepřispívá, veškerou techniku si hradí z vlastních zdrojů.

Výuka v hudebním oboru

Pedagogové hudebního oboru se se svými žáky snažili při distanční výuce hrát co nejvíce z jejich repertoáru, posílali jim noty, úkoly, audionahrávky i odkazy na kvalitní skladby pro poslech na YouTube. Se studenty pak na konkrétní skladbě pracovali v době, kdy byli společně online, či jim žáci posílali svoje vlastní nahrávky hry na hudební nástroj, které pak s učitelem rozebrali a odstraňovali chyby.

Výuce na dálku se věnovala i paní učitelka **Lenka Malíková**. „Se žáky jsme například probírali historii

zobcových fléten – děti se dověděly, že pro zobcovou flétnu skládali hudební skladatelé jen do období baroka, pak na ni na 150 dlouhých let zapomněli, protože se do popředí dostávaly klapkové nástroje jako klarinet či příčná flétna,“ doplňuje zkušená pedagoga. Distanční výuku vedli i učitelé **Jakub Macek** a **Marek Ovcáček**, od konce listopadu se vzhledem k rozvolňování protiepidemických opatření všichni tři pedagogové mohou dětem konečně věnovat i individuálně a osobně. Jakmile to situace umožní, tak se všichni těšíme i na setkání na koncertech pořádaných naší pobočkou na Velehradě.

BC. Marika Blažková

ZUŠ Slovácko na Velehradě aneb Jak se učitelé s žáky poprali s karanténou

Školní rok 2020/21 jsme na Velehradě zahájili v úterý 1. září jako každý rok, rozvrh si přišli domluvit jak naši stávající, tak i noví žáci. A přivítali jsme mezi námi novou paní učitelku **Zuzanu Bučkovou**, která se ujala klavírní třídy. Letos nastoupila třicítka žáků do oborů hra na klavír, na keyboard a na zobcovou flétnu.

Od prvních vyučovacích hodin jsme se spolu s žáky snažili naplno ponořit do světa hudby a zvládat zadaný hudební repertoár, protože po zkušenostech z loňského jara jsme byli rádi za každou odučenou hodinu naživo v tváři tvář. Bohužel nám tato svoboda vydržela pouze v září, od října jsme museli kvůli zhoršující se epidemiologické situaci přejít opět na distanční způsob výuky. Je asi zbytečné opakovat, že tento způsob vzdělávání v hudbě není dostatečný. Přesto však žáci zůstali v kontaktu se svými pedagogy

alespoň prostřednictvím on-line techniky a snažili se ze všech sil toto období přečkat.

Do školy jsme se vrátili po necelých dvou měsících. Konečně jsme se mohli zase setkat naživo, i když za přísných hygienických podmínek, což nám radost nepokazilo. Do Vánoc je to už jen pár kroků, nyní je období velkých příprav na vánoční koncerty a programy. I když nás čeká na kulturu daleko chudší doba adventní, nesmutníme a budeme se snažit z ní vytěžit co nejvíce. Žáci koledy trénují, přestože se budeme muset obejít bez tradiční vánoční besídky, proto doufáme že si všichni uspořádáte soukromý vánoční koncertík doma a společně si zazpíváte.

Přejeme Vám všem krásné a pohodové prožití svátků, opatrujte se a chraňte si zdraví.

BC. Tereza Tymrová

Tři (Velehradská) výročí 2020

Po několika změnách mohly být 3. října připomenuty tři události, které význačně ovlivnily obec Velehrad i celou farnost: **70 let od „Akce K“; 30 let od návštěvy papeže Jana Pavla II.; 10 let od úmrtí kardinála Špidlíka.** Nakonec se nemohl zúčastnit **papežský nuncius Ch. Balvo** (zasažen též Covidem 19) a vše zůstalo na **arcibiskupu J. Graubnerovi.**

K trvalé připomínce vyhnání řeholníků ze zdejšího kláštera však slouží pamětní deska vytvořená **O. Olivou.** Ta byla i přes omezení zavěšena přesně v den výročí události, 13. dubna. Stejně tak i při omezení byl 18. 5. v Tupesích za velké účasti občanů slavnostně požehnán **základ pro památník přiletu papeže Jana Pavla II.** na místní fotbalovou plochu.

Podzimní přísná omezení zrušila bohoslužby v Tupesích a na Salaši. Byly obnoveny až 22.11. se změnou času: Tupesy začátek mše sv. v neděli 8.30, na Salaši 10.30.

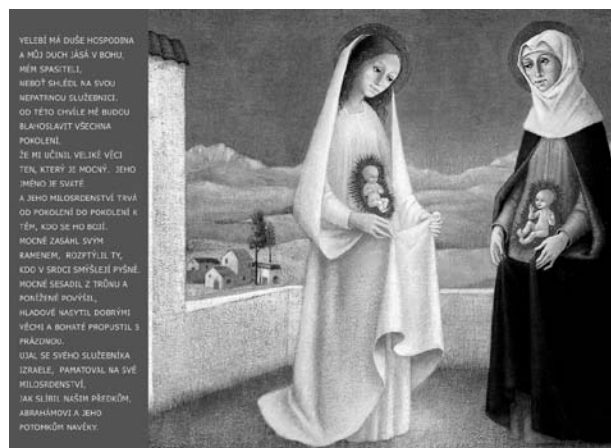
Během října došlo k personální změně duchovních na faře. **Kněz L. Árvai byl představenými poslán do Brna,** kde se jezuité starají o pastorační vysokoškolských – bude ale navíc sloužit věřícím slovenské národnosti, kterých je v tomto univerzitním městě hodně. Děkujeme mu za osmileté působení zde. **Nahrazuje ho kněz Miroslav Herold,** který zároveň dokončuje doktorát z historie. **Václav Dlapka,** který měl na starosti obnovu velehradského areálu a úřední stránku grantů, je poslán do Děčína, kde jezuité založili základní školu tříd druhého stupně. Je nahrazen mladým jezuitou po filosofických studiích, **Vojtěchem Fojtem.**

Bazilika je od léta obohacena přenosnými panely mapující **život a myšlení kardinála Špidlíka.** Jediné co nám bylo znemožněno, je biřmování plánované na 18. října; nyní je přeloženo na rok 2021.

Dokončuje se rekonstrukce východního cípu kláštera; mimo jiné to znamená rozšíření poznávacích (*turistických*) tras v románském podzemí kláštera a též v prostorách dnešního gymnázia a části zákristie.

Během adventu procházela rodinami farnosti krásná **ikona Navštívení.** Chce naplnit chvíle prázdná vzniklá pandemií a pomoci ke ztišení, rozjímání a naději.

Josef Čunek

Tábor mladších cvrčků – Pačlavice 2020

Ve středu 8. července započal náš farní tábor pro mladší cvrčky, tentokrát na krásné faře v Pačlavicích.

Po prvním dni náročného cestování se děti probudily do pohádkové atmosféry v Říši divů, kterou je provázela po celý tábor Alenka spolu s tamními neobyčejnými obyvateli. Alenka neupadla do Říše

divů náhodou – vlády se zde ujala zlá Srdcová královna a jediné Alenka ji mohla přemoci a navrátit tak celé Říši divů mír. K tomuto nelehkému úkolu jí byly k ruce naše odvážné děti. Čtvrteční den jsme strávili důkladným poznáváním dalších Alenčiných pomocníků, jako je Kloboučník, Králík, dvojčata Tydlidyn a Tydlidum či Houseňák, který dětem každý večer předal proroctví, a tak se již od večera mohly těšit, co m následující den přichystá.

Již v pátek se objevila velká výzva. Bylo nezbytné zachránit Kloboučníka, kterého unesli sluhové Srdcové královny na její hrad. V sobotu se tedy děti vydaly na cestu provázenou nepřízní počasí, kterou pečlivě dokumentovaly pomocí selfíček. Srdcová královna se však nedala obměkčit jen tak, Kloboučníka svolila propustit pouze za předpokladu, že jí vyrobí klobouk dle jejího vkusu. Zde Kloboučník velmi ocenil pomoc dětí, které dokázaly vyrobit nádherné klobouky, dokonce i samotná královna v nich našla zalíbení

a Kloboučnicka propustila. Radostnou událost jsme večer oslavili táborákem.

Nyní bylo potřeba se dostat na hrad Bílé královny, předchozí vládkyně Říše divů. Přestože tentokrát putovaly děti v noci, do cíle v pořádku a s nadšením dorazily. Ve vzduchu bylo cítit, že se schyluje k rozhodujícímu závěrečnému boji, proto bylo na místě se v pondělí věnovat výcviku v podobě našich tradičních Cvrčků. Zároveň nás v tento den navštívil otec Ladislav, prožili jsme spolu mši pod širým nebem a nabrali další síly. V úterý proběhla očekávaná bitva, vítězná strana brala vše. Děti byly evidentně velmi

dobře připraveny a hravě si s protivníky poradily. Nová vládkyně jim předala za jejich celotáborové působení diplomy a pak už nezbyvalo nic jiného než vše řádně oslavit. Ve středu jsme se s naším útočištěm pěkně rozloučili a s úsměvy na tvářích vyrazili domů.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem, kteří se na přípravě a realizaci tábora podíleli, zejména paní Dagmar Maděrové, která se skvěle postarala o naše hladová bříška. Za finanční podporu také děkuji Římskokatolické farnosti Velehrad a obcím Velehrad, Modrá a Tupesy.

Michaela Moudrá

Tábor starších cvrčků – Bratřejov 2020

Jako každý rok, i letos jsme se s mládeží velehradské farnosti vydali na letní cvrčkovský tábor. Ten se tentokrát uskutečnil v polovině července na faře v obci Bratřejov nedaleko Vizovic, tedy na místě, které je nám velmi dobře známé, neboť našich táborů zde v minulosti proběhlo hned několik.

Jelikož tématem tábora byla knižní série Letopisy Narnie od britského spisovatele C. S. Lewise, přesunuli jsme se na úvod do Anglie roku 1940, a následující týden jsme doprovázeli sourozence Pevensieovy na jejich dobrodružném putování. První ráno nás v brzkých hodinách probudil zlověstný zvuk sirén varujících před leteckými nálety, my jsme se tedy museli utíkat schovat do bezpečí, a následně jsme se i se zmíněnými sourozenci přesunuli z Londýna na anglický venkov. Tam děti našly starou kouzelnou skříň, kterou jsme všichni společně prošli do narnijského království – kouzelného světa, v němž však cíhala i spousta nebezpečí, neboť tato říše byla už po staletí pod nadvládou zlých čarodějnic. Zde naše

schopnosti, odvahu i důvtip prověřila řada úkolů a her, prošli jsme si i rytířským výcvikem, lezením s horolezeckým vybavením, či tradiční stezkou odvahy. Nakonec jsme se setkali i se samotným Aslanem, s jehož pomocí byla v závěrečné bitvě epických rozměrů čarodějnice se svými pohůnky slavně poražena, a vláda nad Narnií tak mohla být předána do rukou právoplatných držitelů. Během týdne nás navštívili otec Josef, otec Ladislav a z Prahy přijel i otec Petr, s nímž jsme na louce nad vesnicí slavili mši svatou.

Na závěr můžeme s jistotou říct, že i přes trochu ztížené podmínky způsobené protiepidemickými opatřeními se tábor vydařil, a všichni jsme si z něj odnesli spoustu nezapomenutelných vzpomínek. Velké poděkování patří všem, co se podíleli na přípravě i samotném průběhu tohoto tábora, zejména pak naší skvělé kuchařce paní Dáši Maděrové. Za podporu velmi děkujeme i Římskokatolické farnosti Velehrad a obcím Velehrad, Modrá a Tupesy.

Tomáš Malík

Velehradský poutní areál

Vážení čtenáři. Dovolujeme si informovat o dění ve velehradském poutním areálu.

Po jarní koronavirové přestávce se během června začalo s uvolňováním pandemických opatření, a tak i poutní areál ožil. Některé akce i tak proběhly v omezené podobě či v náhradním termínu. Týkalo se to například všeobecně oblíbené **Noci kostelů**, která se nakonec uskutečnila 12. června. Velehradský chrám je dostatečně velký na to, aby poskytl návštěvníkům prostor pro prohlídku či modlitbu i se zachováním bezpečných odstupů, takže i na tuto akci průběžně přicházely desítky lidí. Vedle komentované prohlídky byl vyhledávaným bodem programu také noční varhanní koncert. V zákulisí baziliky bylo zároveň možné zhlédnout dokumentární film o návštěvě Jana Pavla II., od jehož velehradské návštěvy letos na jaře uplynulo 30 let. Tento památný okamžik jsme si připomenuli 12. července při **Malé pouti**, jejíž součástí byla také beseda s hosty, kteří byli slavné události v dubnu 1990 přítomni. Pestrý besední program doplnila jak projekce zmíněného filmu, tak i ukázka z videodokumentace stavby železného papežského kříže, který se dodnes tyčí na Stojanově nádvoří.

Vraťme se však do červnových týdnů. **Víkend otevřených zahrad** se uskutečnil alespoň v omezené podobě bez kulturního programu. I tak akce přilákala desítky návštěvníků, kteří přivítali možnost komentované prohlídky běžně nepřístupných zákoutí poutního areálu. V odloženém termínu proběhla další z pěších poutí po Cyrilometodějských stezkách. Přes třicet poutníků 21. června doputovalo na Velehrad ze slezského Jablunkova i přes deštivé počasí, které je po několik dnů provázelo. Také tato pouť byla spolu s dalšími zaznamenána a prezentována v rámci celovečerního filmu **Pěšky bez hranic**. Jeho celorepubliková velehradská premiéra se za účasti tvůrců a protagonistů uskutečnila 22. srpna coby specialita závěru **Hvězdicové pouti**. Mariánská **Pouť Matice velehradské** se uskutečnila 15. srpna a tradičně ji doprovodil rodinný program. Děti s rodiči si užili nejen divadelní představení oblíbeného Víti Marčíka, ale také pestré odpoledne s hravými zastaveními, které matice zorganizovala na prostranství za Velehradským domem sv. Cyrila a Metoděje.

Na již zmíněnou **Hvězdicovou pouť** (17. – 22.8.) letos směřovalo na Velehrad přes dvě stě poutníků z celkem čtrnácti míst. Závěrečnou mši svatou v bazilice celebroidal a kázání měl brněnský biskup **Vojtěch Cikrle**. Pěší poutníci letos k Velehradu putovali také z hanáckého Svatého Kopečku. K bazilice jako obvykle dorazili v předvečer Národní pouti 4. července. Letošní **Dny lidé dobré vůle** sice proběhly v komornější podobě, ale jejich program byl důstojný. Uskutečnil se i koncert přenášený Českou televizí. Vedle bohoslužeb byly v poutním areálu nainstalovány výstavy, které mohli návštěvníci Velehradu zhlédnout i po skončení dvou-

denní kulturně duchovní akce. Ve Velehradském domě sv. Cyrila a Metoděje to byla výstava s apelativním názvem **A kdo vás zabije?**, která přiblížila protektorátní oběti nacistické perzekuce z řad katolických duchovních. Na nádvoří baziliky pak byly nainstalovány výstavní panely přibližující důležité velehradské události napříč 20. stoletím. Zaslouženou pozornost vzbudila dlouhodobá výstava o životě a odkazu kardinála **Tomáše Špidlíka SJ**. Její instalace proběhla už během jara a po letní přestávce, kdy byla zapůjčena do Brna, se v září opět vrátila do baziliky. Tam je umístěna v bočních kaplích do té doby, než bude opět zapůjčena na další vhodná místa.

Turistické centrum stále láká esteticky podařenou výstavou na téma krajového perníkářství. Perník k poutním místům patří, a tak jsou na této výstavě k vidění pozoruhodné výtvary zručných žen včetně perníkového velehradského chrámu. V létě se na prostranství vedle Turistického centra poprvé uskutečnilo promítání letního kina. Jednalo se o retroprojekce z 16mm filmového pásu, které příchozím nabídly možnost vnímat filmová díla v jedinečné atmosféře letních večerů zpestrovaných zvukem klasické promítačky. Některým projekcím předcházela také odborný a lektorský úvod, díky kterému se návštěvníci dozvěděli více nejen o promítací technice, ale také o historickém kontextu natáčení vybraných filmů.

Akce **Convivium – letní škola duchovní hudby** proběhla 15. 8. – 23. 8. Účastníkům nabídla řadu seminářů a hudebních nácviků, které vrcholily veřejnými vystoupeními zpěváků a sborů ve velehradské bazilice. V týdnu konání Convivia se uskutečnil též každoroční hudební festival Šroubek. Hojná účast posluchačů, podařené počasí a kvalitní interpreti zajistili úspěšný průběh této tradiční srpnové akce. Vzdělávací charakter měl jednodenní kurz zaměřený na přiblížení a reflexi života cisterciáků, tedy řádu, který na Velehradě působil od založení kláštera do druhé poloviny 18. století. Účastníci akce se mohli hravým způsobem seznámit se stylem života kontemplativních mnichů a poznat také jednotlivé části někdejšího velehradského kláštera.

Kvůli jarní vlně pandemie se první **varhanní koncert k výročí světců** letos uskutečnil až 30. srpna. V září proběhnul další, a na plánovaný říjnový se už nedostalo. Věříme, že v příštím roce se posluchači dočkají delší série koncertů, díky kterým mohou prožít svou zvukovou krásu zrekonstruované velehradské varhany. V rámci letošních **Dnů slovanské kultury** byla v galerii Poutní prodejny a v expozici Bible pro malé i velké nainstalována řádka infopanelů přibližujících literární památky Ruské federace. Komentovaná prohlídka výstavy proběhla již v červnu a začátkem září se v Sálu kardinála T. Špidlíka SJ uskutečnila přednáška lektorky z Masarykovy univerzity dr. Anastasie Sokolovy. Plánovaná beseda na téma **Arménie – země apoštola Bartoloměje** byla odložena a snad se uskuteční začátkem nového roku. Zhlédnout je tak možné alespoň výstavu esteticky i obsahově působivých fotografií z této starokřesťanské země, která je až do konce ledna umístěna v galerii Poutní prodejny.

Jako v minulých letech jsme se i letos zapojili do **Dnů evropského dědictví**, což znamenalo, že v termínu 12. – 20. 9. bylo možné navštívit velehradské výstavní expozice za zvýhodněných podmínek. **Studentský Velehrad** byl z jara přesunut na podzim. Omezení se však přesto nevyhnul, a tak letos tato oblíbená akce proběhla převážně ve virtuálním prostoru. Velehrad tak poskytl zázemí užšímu přípravnému štábu, který zde realizoval několik akcí přenášovaných on-line. Ke konci září se konává tradiční svatováclavské putování z Velehradu na Svatý Hostýn. Letos i s úmyslem za překonání trvající koronavirové pandemie. Od baziliky vyšlo 13 poutníků a během cesty se přidávali další. Na Hostýnek nakonec dorazilo 17 poutníků.

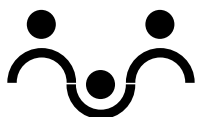
Z jara na podzim byl přeložen také **Pamětní den** připomínající tři letošní velehradská výročí: již zmíněných 30 let od návštěvy sv. Jana Pavla II., 10 let od úmrtí kardinála T. Špidlíka a 70 let od likvidace mužských klášterů a řeholí v totalitním Československu. Pamětní deska sochaře **Otmara Olivy** Stojanovo nádvoří sice zdobí už od jara, ale až 3. října byla slavnostně pozhénána i za účasti doposud žijících pamětníků neblahých událostí z roku 1950. Plánovaný koncert třebíčského souboru **Musica Animata** byl odložen na příští rok. Naštěstí se podařilo realizovat alespoň komornější kytarový koncert **virtuosa Štěpána Raka**, díky kterému návštěvníci Zimního sálu zažili jednu z nejkrásnějších kulturních akcí letošního roku. Technicky bravurní, obsahově citlivé a zároveň myšlenkově hluboké hudební vystoupení prof. Raka jistě zůstane ve vzpomínkách řady návštěvníků této akce, jež ozdobila celý památní víkend. Přípomínkou říjnové akce zůstává i příležitostně vydaná publikace „**Akce K**“ s podtitulem **Jak to bylo oné dubnové noci 1950 na Velehradě**. Neprodejný tisk, který je na vyžádání k dostání ve velehradském infocentru nebo ve farní kanceláři, přibližuje kontext události likvidace klášterů v ČSR a též úspěšnou snahu o osazení pamětní desky na Stojanově nádvoří.

Návštěvnost i aktivity ve velehradském poutním areálu byly letos výrazně poznamenány pandemií koronaviru. Po jarním útlumu velehradského dění přišlo letní oživení a od začátku října recidiva toho, co jsme zažívali na jaře. Některé plánované akce proto musely být zrušeny nebo odloženy na neurčito. Neuskutečnily se některé poutě, koncerty, besedy i filmové semináře. Plánované projekce se pravděpodobně uskuteční v první polovině nového roku. Těšit se můžete i na další besedu z cyklu **Cesty za hodnotami – osobnosti Slovácka** a doufejme i na besední setkání s hudebním sběratelem a vydavatelem **Jiřím Plockem** věnované moravské lidové písni. Uskutečnit by se měl též z podzimu přeložený biblický seminář určený především katechetům. Švatoštěpánský koncert 26.12. v obvyklé podobě neproběhne. Pokud bude zvolena nějaká náhradní varianta, budeme včas informovat.

Oblíbená výstava mešních a košer vín **Cisterciácká pečeť** byla pro letošek zrušena a v pořadí čtvrtá **Literární pouť** odročena na listopad příštího roku. Lidé se uzavřeli do svých domovů a společenské dění utichlo. Dá se přitom předpokládat, že návrat k normálu bude delší, než tomu bylo v první polovině roku. Věříme však, že tuto nelehkou dobu přechkáme převážně ve zdraví a snad nás i trochu osobnostně posune. Řadu věcí, aktivit či možností jsme si zvykli vnímat jaksi samozřejmě. Až v okamžiku jejich přerušení a nucené izolace si uvědomujeme jejich nesamozřejmost. Říká se, že i ve špatném lze najít něco dobrého, a tak věřme v to, že i probíhající pandemie nakonec společnost či jednotlivce posune dobrým směrem. Velehradský poutní areál je prostorem pozitivní energie, tedy alespoň to tvrdí většina jeho návštěvníků. Po rozsáhlé rekonstrukci slouží nejen coby základna duchovních aktivit, ale také jako regionální mikrocentrum vzdělání a kultury. Vážme si toho a dobré sítě dále pěstujme. Pokud se Velehrad stane pouhým turistickým či poutním cílem bez hlubších kulturně-sociálních ambicí, jeho srdce utichne i přesto, že parkoviště, kavárenské stolky a koneckonců i kostelní lavice budou čas od času zaplněny.

*PhDr. Petr Slinták
Koordinátor kulturních aktivit
poutního místa Velehrad*

DZP Velehrad- Buchlovská a DZP Velehrad-Vincentinum v roce 2020

Vážení spoluobčané,

opět přichází předvánoční čas, doba rozjímání a příprav na sváteční období plné klidu a míru, pohádek a rozzářených dětských očí. Nastává také období bilancování toho, co se nám letošní rok podařilo nebo nepodařilo, co nás potkalo, s čím jsme se museli vypořádat, z čeho jsme měli nebo neměli radost.

Během posledního půl roku se událo v obou našich domovech spousta nového. Jak jistě víte, od 1. července tohoto roku jsou oba domovy spojeny v jednu organizační jednotku. Domovy začaly úzce spolupracovat ve všech oblastech týkajících se života klientů.

V září byly Radou Zlínského kraje schváleny transformační plány, které vycházejí z aktuálních potřeb obou domovů. Transformační plán DZP Velehrad-Buchlovská reaguje na nevyhovující protipožární řešení objektů. Proto je potřeba zvýšit bezpečnost klientů, zejména těch, kteří se pohybují pomocí invalidních vozíků. Tito klienti se přestěhují do DZP Velehrad- Vincentinum, které je pro tyto uživatele z protipožárního hlediska bezpečnější.

Transformační plán domova Buchlovská v následujících 3 letech počítá také s rekonstrukcí dvou budov tak, aby byly splněny nejen protipožární bezpečnostní předpisy, ale také požadavky na moderní bydlení osob se zdravotním postižením. Dále v areálu DZP Buchlovská rekonstrukcí hospodářských budov vznikne Domov se zvláštním režimem pro 5 osob se specifickými potřebami. K 31. 12. 2020 ukončí svou činnost Odlehčovací služba na ulici Salašská. V transformačním plánu DZP Velehrad-Vincentinum se počítá s využitím této budovy pro vytvoření nového domova komunitního typu pro osoby s neurodegenerativním onemocněním.

V říjnu odešlo 7 klientů Vincentina do nového chráněného bydlení v Nedakonicích. Na tuto změnu se dlouhodobě připravovali nácvikem sociálních dovedností za podpory pracovníků v přímé péči. I když někteří klienti měli z této velké životní změny obavy, jsou všichni v novém domově spokojeni.

Do života obyvatel a zaměstnanců Vincentina zasáhla také koronavirová infekce. Onemocněli zaměstnanci a velká část klientů. Péče v tomto období byla velmi náročná pro zbylé pracovníky, kterým přišli pomoci brigádníci, studenti s pracovní povinností i dobrovolníci. Všem, kteří v této situaci a nelehké době byli ochotni pomoci zabezpečit službu, patří velký dík.

I v této nelehké době se nám na podzim podařilo uskutečnit pro klienty DZP Velehrad Buchlovská několik jednodenních výletů a týdenní pobyt v lázních Leopoldov Smraďavka. Klientům DZP Velehrad-Vincentinum zpříjemnila tuto dobu dechová hudba Nedakoňanka, která přijela zahrát do domova. Odpoledne plné zpěvu a tanců si klienti náramně užili. Všechny tyto akce se uskutečnily za finanční podpory Obce Velehrad, za což mnohokrát děkujeme.

Milí spoluobčané, přejeme vám poklidné prožití vánočních svátků i v tomto dynamickém a na nečekané zvraty osudu bohatém čase. Přejeme všem hodně zdraví, fyzických a psychických sil do dalšího roku.

Mgr. Michaela Ungerová
Mgr. Ivana Chrástková Blahová
Lenka Lesová, DiS.

Chráněné bydlení Velehrad

V letošním roce se obzvlášť těšíme na Vánoce. Víme, že vše bude trochu jiné než v minulých letech. Nebude všechno podle našich přání, ale nejdůležitější je, že budeme ve sváteční dny všechny spolu, v našem „rodinném kruhu“. Také se budeme těšit, že můžeme být po dlouhé době v basilice na slavnostních bohoslužbách.

I přes všechna omezení letošního roku jsme se snažily dělat všechno tak, jak to nejlépe šlo. Když jsme nemohly na jaře docházet do Klíčku (pracovní terapie), snažily jsme se dělat doma různé ruční práce, v létě spotřebovat úrodu ovoce ze zahrady na výrobu džemů, marmelád a kompotů, z léčivých bylinek udělat sirupy pro ty, kdo si je udělat nemohou.

Mezi stavy nouze se nám podařilo odjet na **týden- ní dovolenou do Vlašimi**, odkud jsme podnikly dva nezapomenutelné výlety vlakem na **zámek Konopiště** a další na **hrad Karlštejn**, který nás úplně oslnil svou mohutností a krásou. Prohlídka hradu, včetně kaple **Svatého Kříže**, s fundovaným výkladem, je nezapomenutelným zážitkem. „Výhodou“ pro nás bylo, že na všech místech bylo málo lidí. Turisté, které jsme potkávaly, byli pouze z naší republiky. Ke konci srpna jsme ještě podnikly **jednodenní výlet do Prahy**, abychom se setkaly se svými přáteli a podívaly na nový **Mariánský sloup** na Staroměstském náměstí a další památky. Začátkem září jsme ještě zažily krásné setkání s našimi přáteli z motorářského **klubu Kawasaki**, někteří přijeli i se svými rodinami. Velmi si tohoto upřímného přátelství váží-

me. V říjnu začalo další omezení, takže bylo nutné se zřítci návštěv a všeho, co je se stavem nouze spojené. Tohoto období jsme využily k přípravě na **Advent a Vánoce**. Vyšivaly jsme vánoční přání, pod dohledem našich pracovníků jsme odlévaly svíčky, vyráběly adventní věnce a začaly s výrobou vánočního cukroví.

Milí spoluobčané,

k nadcházejícím vánočním svátkům Vám přeje- me hlubokou radost z narození Božího Dítěte, které do našeho života přináší pokoj, lásku a vzájemné porozumění a do nového roku 2021 všem pevné zdraví, mnoho naděje a víry, že všechno to, co v poslední době všichni prožíváme, není nepřekonatelné a má svůj smysl.

*Pracovnice a děvčata
z Chráněného bydlení sv. Cyrila a Metoděje
s. Václava Dudová*

Turistickém centrum Velehrad

Máme za sebou už skoro druhou polovinu roku, který byl celý tak trošku zvláštní vzhledem k opatřením ovlivňující naše aktivity. Ale přesto jsme nezaháleli a uspořádali řadu zajímavých událostí a plánujeme rok příští, kdy se už snad dočkáme opět normálního provozu.

Na začátku letních prázdnin jsme pořádali sice krátkou, ale intenzivní, výstavu fotografií z jarní velehradské soutěže Rozkvětlá zahrada. Výstava byla pořádána s velehradskými zahrádkáři a základní školou. Každý ze soutěžících měl své fotografie vystaveny a ti, kteří od poroty získali ocenění, obdrželi drobné dárky.

Krátce před velehradskou poutí se podařilo v první patře TC rozjet projekt Velehradský perník. Malí i velcí mají možnost shlédnout vystavené exponáty perníkové krásy, kterou vyrobily ruce zkušených perníkářek ze Slovácka, Moravy, Čech i Slovenska. Nad některými z perníků přechází zrak a člověk se až diví, jak to mohly lidské ruce vyrobit, nazdobit. Pokud budete mít zájem, máte možnost si přímo na výstavě nazdobit i svůj perníček a to pod vedením zkušených perníkářek. Nejenže vám poradí, jak na to, ale můžete se dozvědět i různé finy cukrářského řemesla. Součástí výstavy jsou i historické předměty a informační panely stručně mapující historický vývoj druhu perníku v naší zemi. Texty pro výstavu připravil etnograf Petr Číhal ze Slováckého muzea. Zažít voňavou perníkovou dílnu je nezapomenutelným zážitkem a třeba také inspirací pro domácí tvorbu.

V polovině července jsme milou vernisáží spojenou s divadelním představením Ušatá pohádka otevřeli výstavu fotografií s pohádkovou tematikou. Na fotografiích jste mohli vidět ženy, muže i děti stylizované do postav víl, bojovníků či elfů.

Pro fotografické nadšence jsme začátkem srpna uspořádali dílnu, zaměřenou na fotografování přírody. Workshop vedl zkušený fotograf Zdeněk Polišenský, který svým osobním přístupem pomáhal rozvíjet tvořivost a vnímání jak začínajících fotografů, tak těch, kteří už jsou ve fotografování zkušenější.

V srpnu obec Velehrad pozvala do Velehradu filmového nadšence Petra Buňatu, který s sebou přivezl retro kino. Na travnaté ploše u turistického centra jsme stavěli promítací plátno a starou promítačkou projížděly po tři večery filmové pásy s filmy Limonádový Joe, Muži v offsidu a Bláznova kronika. Začátkem září byla na TC uspořádána beseda se spisovatelem Vlastimilem Vondruškou a v průběhu měsíců srpen a září, respektive v sobotní odpoledne těchto měsíců, jsme se mohli potkávat u mini perníkových workshopů, kterých se účastnili jak dospělí, tak děti.

Velehradské hody 2020 musely být kvůli opatřením zrušeny, tedy tradiční první sobotu v září nebyla ve společenském sále hodová zábava. Ovšem mohlo se uspořádat alespoň setkání venku, kde za doprovodu

du cimbalové muziky Sudovjan a při degustaci vín místních vinařů se zapály Hody 2021.

Kdo má rád Vietnam, mohl se přijít podívat na besedu Coffee Walk nejen o vyhlášené vietnamské kávě a její tradici. Mladý vietnamský podnikatel Hung Ngo nám přiblížil tamní zvyky, jídla a hlavně svou cestu do České republiky a jeho podnikání.

Poslední vernisáží, která se nám letos podařila zorganizovat, byla výstava fotografií Zdenka Polišenského a Milana Zámečnicka s názvem Eva a ovoce poznání. Kombinace černobílých aktů, barevných zátiší a instalací s jablky vytvořila prostor zážitku krásy různého druhu. Výstava je k vidění do konce roku.

Pro nadcházející rok připravujeme zajímavé výstavy zejména regionálních výtvarníků, takže se máte na co těšit. Můžete sledovat naše webové a facebookové stránky, aby Vám neunikly pozvánky na vernisáže a další události, které se v příštím roce budou v turistickém centru konat.

*Na všechny návštěvníky
se těší kolektiv
Turistického centra na Velehradě.*

Přednáška Lenky Karhanové o mytologii

Beseda s Vlastimilem Vondruškou

Vernisáž výstavy „Eva a ovoce poznání“

Fotografický seminář

Velehradský perník

Velehradský perník

Velehradský perník

Velehradský perník

Vystavující perníkářky na vernisáži

Tělovýchovná jednota

Vážení spoluobčané!

Tak jak bývá dobrým zvykem, předkládám informaci o dění v TJ Velehrad v předešlém období. Tentokrát se výčet činnosti zúžil pouze na fotbalový oddíl, který jako jediný vykázal sportovní činnost ve svých okresních soutěžích. Bohužel ostatní oddíly, ať už to byl oddíl stolního tenisu nebo oddíl šachů, nestačily soutěže rozehrát vůbec. Příčinou byla vládní opatření z důvodu druhé vlny pandemie Covid 19, která se projevila ještě intenzivněji než vlna první.

Fotbalisté prvního týmu mužů odehráli 8 soutěžních utkání a získali 3 body a momentálně se krčí na dně tabulky. O mnoho líp se vedlo oddílu žáků. Ti odehráli 7 soutěžních utkání a získali 16 bodů a jsou na druhém místě tabulky ve své skupině okresní soutěže. Zde se projevila systematická a zodpovědná práce nové trenérské dvojice, a to pana **Adama Salingera** a pana **Josefa Krůpy**. Věřím, že se jim bude v jejich sportovní práci dařit i v jarních měsících.

Ostatní oddíly zájmového charakteru, a to oddíl cvičení dětí a rodičů, volejbal, basketbal a nohejbal nemohly z důvodů výše již uvedených provozovat sportovní činnost ve svých oddílech.

Závěrem mě dovoluťe vyslovit přání, abychom s příchodem jarních měsíců mohli znovu rozvíjet sportovní činnost v plném rozsahu a ke všeobecné spokojenosti s dosaženými výsledky z naší sportovní aktivity. Přeji nám všem sportovcům i nespportovcům pevné zdraví, trochu toho štěstí s vírou, že na nošení roušek už budeme jenom vzpomínat.

Příjemně a klidně prožijte svátky vánoční a s optimismem vstupme do nového roku 2021.

*Jiří Nevařil,
předseda TJ Velehrad*

Myslivecké sdružení HÁJ

Vážení spoluobčané,

v minulém čísle jsme se věnovali rozmnožování zajíců. Dnes si povíme o dalších zajímavostech této naší nejběžnější srstnaté zvěře.

Během dne zůstává zajíc většinou v loži a teprve k večeru se vydává za potravou. Pohybuje se kratšími nebo delšími poskoky, při kterých zadní a přední běhy klade vždy současně. Otisky předních za sebou a zadních vedle sebe. Takto vzniklá stopa připomíná písmeno „Y“, přičemž otisky zadních běhů jsou před předními.

Zadní běhy zajíce jsou mnohem silnější a delší než přední a umožňují mu mohutný odraz. Uvádí se, že může vyskočit na zeď i tři metry vysokou.

Nerad však běhá z kopce. Díky krátkým předním běhům mu totiž hrozí, že se převrhne. Nejlépe běhá do kopce.

Důležitou součástí denního rozvrhu je toaletapéče o celé tělo. Olizování tlapek a čištění celého těla má však ještě jiný význam. Zajíc má na vnitřní straně ústní dutiny pachové žlázy a jejich výměšek

si olizováním předních běhů roztírá po celém těle. Tak se dostává zaječí pach do styku se zemí i s rostlinami a zajíc tímto způsobem dává znamení o své přítomnosti všem ostatním příslušníkům svého druhu.

Druhou pachovou žlázu má nad čenichem a značkování provádí tak, že občas čenich otírá o rostliny a stromky. A konečně třetí pachovou žlázu má okolo řitního otvoru a při každém dosednutí zanechává po sobě na zemi výrazné pachové znamení.

Velikost území, kde se zajíc celý život pohybuje zpravidla nepřesahuje vzdálenost tři kilometry od svého rodiště. Velmi totiž lpí na svém domovu a vždy se k němu vrací.

Ve svém okrsku má chodníčky a ochozy. Pravidelně po nich chodí a udržuje je vykusováním přečnávajících stébel a větviček v pořádku. Po těchto ochozech se ráno vrací do jednoho ze svých loží, zaléhá v něm a opouští je zpravidla až k večeru.

Vlastimil Vaněk
Člen Mysliveckého sdružení HÁJ
Velehrad-Modrá

Zapalování hodů 2021

Letní kino na Velehradě

Modlitba za vlast při velehradské pouti

Modlitba za vlast při velehradské pouti

©Renáta Lucková

Krojované páry zastupující kraje České republiky při velehradské pouti

Výstavba bytů na obecním úřadě

Výstavba bytů na obecním úřadě

Uzavření memoranda mezi Tetínem a Velehradem

Nová ústředna místního rozhlasu

Mikulášská družina 2020

Mikulášská družina 2020

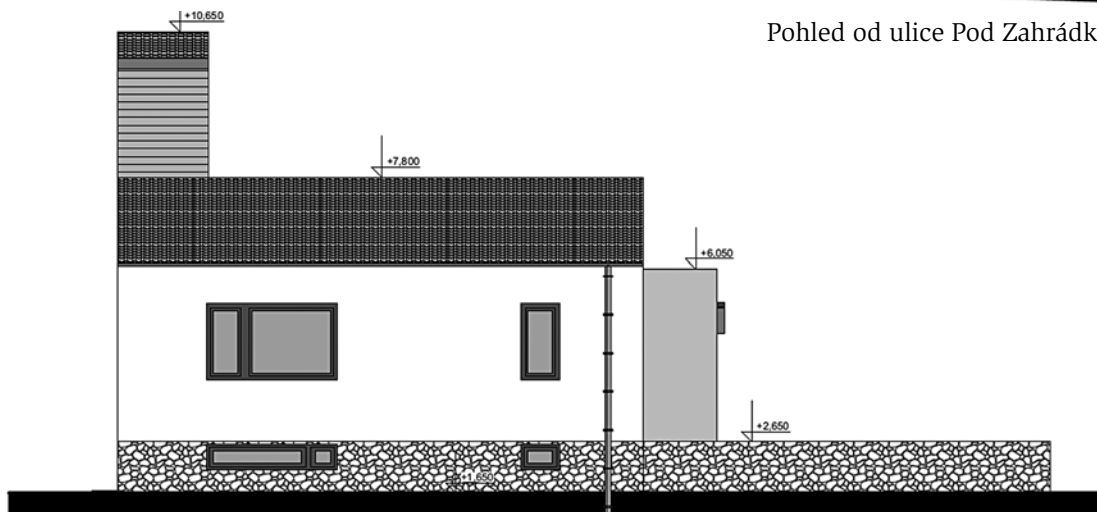

Vodní pólo Modrá - Velehrad

Nová hasičská zbrojnice

Pohled od ulice Pod Zahrádkami

Pohled od hlavní silnice

PROJEKT NOVÉ HASIČÁRNY OBSAHUJE:

Přízemí: zázemí pro členy jednotky (šatna, sprchy, WC, přechodová místnost pro znečištěné obleky);
garáž pro cisternové zásahové vozidlo, záložní garáž se skladem techniky a vybavení.

První patro: oddělená spolková místnost pro hasiče a další spolky.

Věž na sušení hadic.

Jubilanti pro rok 2021

60 let

Grebeníčková Libuše
Píšťková Věra
Horák Jaromír
Hrdinová Radmila
Šinderbal Petr
Frydrychovská Anna
Daňková Stanislava
Lancouchová Jarmila
Maděra Vladimír
Bělovský Pavel
Janováčová Eva
Kochaň Milan

65 let

Březinová Eva
Hudeček Lubomír
Junášek Josef
Humpolová Petra
Ondrášková Helena
Kovalčík Vlastimil
Nevařilová Jindra
Jindrová Kristina
Špičáková Hana
Bartošíková Eva
Straková Věra
Slavíková Ludmila
Křivák Ladislav
Matějka Miroslav

70 let

Zapletalová Hana
Daněk Karel
Doležal Karel
Jurčík Stanislav
Pálková Marta
Beránková Anna
Pavlík Vladimír
S. Řezáčová Františka
Velecká Marta
Panáček Josef
Vrzala Pavel
Maděrová Dagmar
Huňka Ladislav
Veclová Dagmar
Suchánková Helena
Vecl Milan

75 let

Hrabcová Marie
Moučková Marie
Martinec Jaroslav
Záhorec Vladimír
Trnka Stanislav
Dudová Jana
Šefránková Taťána
Salingerová Anna
Zábranský Josef
Mouček Alexander
Kučera Jan
Beránek Josef
Cigošová Ludmila
Podškubková Libuše
Martincová Vlasta

80 let

Ovčáčík Václav
Šustek Václav
Duda Jaroslav

85 let

Běhávka Vladimír
Maděrová Jindřiška
Jurčíková Ludmila
Maňásková Anna
Chmiel Jan

86 let

Kaňovský Otakar
Švecová Vlasta
Buchtíková Josefa

87 let

Hanák Václav
Pískatá Olga
Chamraďa Alois
Hubáčková Marie
Bartoníková Marie
Višenková Věra

88 let

Hartl Miloslav
S. Kopecká Anna
P. Krejčířík Antonín
Daňková Anna

Pešková Marie

P. Peroutka Stanislav

89 let

P. Hladiš Josef
S. Juříková Marie
Drozdová Irena
Buchtík Josef

90 let

S. Valášková Anna
S. Šústková Ludmila
Pelikánová Marie

91 let

S. Žaloudková Josefa
S. Kopecká Alžběta

92 let

P. Ovčáčík Vlastimil

93 let

S. Janáčová Františka
Grebeníček Miloslav
S. Kaláčová Anežka

94 let

Křivánek Eduard

95 let

Ryplová Edit

100 let

S. Ondřejková Otília

Jubilanti v DZP

Ve Vincentinu oslaví - 65 let Hrůzek Rostislav, **70 let** Klosová Drahomíra

V Kopretině oslaví - 60 let Hlaváčová Marie, Kroka Miroslav, **65 let** Furch Vítězslav, Kubíček Milan, Zemánek Josef, Vítková Jaroslava, Měrková Milada, Pavelčíková Jitka, **70 let** Martinů Miloslava, Žmolíková Milena, Sukaný Václav, **75 let** Slováková Ludmila, Slováčková Emilie, **80 let** Mlčůch Bohumil, **85 let** Mikušová Jana

Narození

27. 5. 2020 Matěj Králík, čp. 272
 4. 6. 2020 Tobiáš Kozák, čp. 299
 2. 10. 2020 Růžena Kocábová, čp. 289

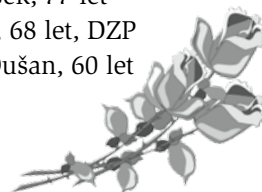

5. 10. 2020 Vilém Lidmila, čp. 11
 24. 11. 2020 Prokop Ševčík, čp. 332

Úmrtí

12. 7. 2020 Pellarová Ludmila, 61 let DZP
 17. 7. 2020 Kovářová Adéla, 89 let
 23. 7. 2020 Michálek Otakar, 66 let, DZP
 27. 7. 2020 Štromajer Jan, 79 let
 5. 8. 2020 Vaňková Libuše, 71 let
 30. 8. 2020 Hozák Dušan, 78 let
 13. 9. 2020 Mikulcová Vlasta, 65 let
 14. 9. 2020 Bulla Miloslav, 79 let
 15. 9. 2020 Kocourek Emil, 88 let

3. 10. 2020 Mičulka Břetislav, 94 let
 19. 10. 2020 P. Sládek Jaroslav, 93 let
 28. 10. 2020 Černobilová Anna, 92 let
 28. 10. 2020 Táborská Marie, 84 let, DZP
 29. 10. 2020 Vrzáčková Eva, 45 let, DZP
 1. 11. 2020 Zich František, 77 let
 3. 11. 2020 Kühler Petr, 68 let, DZP
 16. 11. 2020 Žabenský Dušan, 60 let

Informace

Počet obyvatel k 30. 11. 2020 je 1153. V roce 2020 se do obce přihlásilo 20 obyvatel, odhlásilo se 18. Narodilo se 10 dětí, zemřelo 29 obyvatel, z toho 8 z DZP a 1 ŘS.

V našem matričním obvodu bylo uzavřeno celkem 76 sňatků, z toho 48 v Kostelíku sv. Jana Křtitele na Modré, 21 v Bazilice Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje, 2 na obecním úřadě Velehrad, 1 u Rybníka Rákoš, 1 v Zimním sále SGV, 1 na Salaši U lvích hlav, 1 na obecním domě na Salaši a 1 v soukromí na Salaši.

Kamenná svatba
 65 let společného života

Vladimír a Marie Běhálkovi

Svatba U lvích hlav

Periodický tisk územního samosprávného celku. Vyšlo 21. prosince 2020, náklad 450 výtisků. Vychází dvakrát za rok.
 Adresa vydavatele: Obec Velehrad, Hradištská 231, 687 06 • IČO 291 536 • evidenční číslo MK ČR E 101 58 • Redakční rada: Mgr. Aleš Mergental, Eva Hanáčková, Anna Kremplová • Foto: P. Slinták, A. Mergental, Z. Skalička, archiv OÚ, Studio 5 • K vydání připravilo: Studio 5 • Tisk: Hudec Print
 Velehradský zpravodaj najdete i na stránkách www.velehrad.cz. Uzávěrka příštího čísla 7. 6. 2021. N e p r o d e j n é

Radim Němeček
nar. 28.10.2019, Velehrad 228

Dorota Lacinová
nar. 11.11.2019, Velehrad 91

Jakub Kolomazník
nar. 19.12.2019, Velehrad 11

Eliška Hanáčková
nar. 22. 1. 2020, Velehrad 236

Jakub Chlachula
nar. 30. 3. 2020, Velehrad 329

Tereza Popelková
nar. 29. 4. 2020, Velehrad 159

Tereza Lochmanová
nar. 14. 5. 2020, Velehrad 289

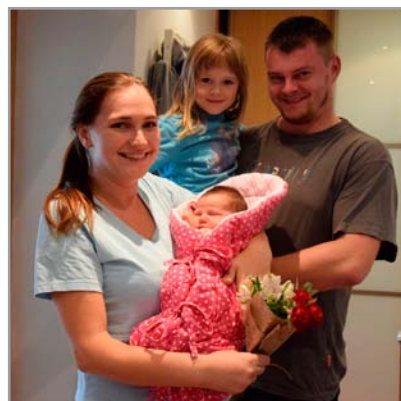
Matěj Králík
nar. 27. 5. 2020, Velehrad 272

Tobiáš Kozák
nar. 4. 6. 2020, Velehrad 299

Oliver Macek
nar. 7. 6. 2020, Velehrad 261

Růžena Kocábová
nar. 2. 10. 2020, Velehrad 289

Velehrad zpívá koledy

V neděli 20. prosince v 18:00 hodin
zazní z velehradského rozhlasu koledy, které nazpívali žáci Základní školy
Velehrad v roce 1998
pod vedením Marie a Antonína Gajdošových.

Zazní:

*Štědrej večer nastal | Vinšuju Vám | Štěstí, zdraví, pokoj svatý
Na Vánoce.*

Protože se letos nemůžeme setkat tradičně na zpívání
u velehradského vánočního stromu,
můžeme si zazpívat aspoň takto,
třeba se sousedy
před domem na ulici.

Krásné Vánoce Vám všem!

23. 12. 2020 od 14:30 budou velehradské děti s doprovodem roznášet

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

V případě zájmu si připravte svíčky.